

POSTANOWIENIE

3 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 3 lipca 2026 r. w Warszawie

zażalenia M.S.

na wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z 28 listopada 2025 r., I ACa 770/23,

w sprawie z powództwa R.W., A.W. i J.W.

przeciwko M.S.

o zapłatę,

oddala zażalenie i pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie.

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 28 listopada 2025 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z 23 września 2022 r. i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Poznaniu – Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

2. Sąd Apelacyjny wskazał, że sąd pierwszej instancji ograniczył się wyłącznie do badania kwestii legitymacji biernej pozwanego, nie podejmując się jednak merytorycznej analizy sformułowanego roszczenia. Sąd drugiej instancji przyjął, że wobec prawomocnego potwierdzenia wypadku przy pracy z udziałem

W.W., Sąd Okręgowy winien zbadać sprawę merytorycznie pod kątem wystąpienia pozostałych przesłanek w związku z powództwem o zadośćuczynienie. Takiej analizy Sąd Okręgowy jednak nie przeprowadził.

3. Zażalenie na powyższy wyrok wniósł pozwany. Powołując się na zarzut naruszenia art. 386 § 4 k.p.c. skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

4. Zażalenie unormowane w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. jest szczególnym rodzajem środka zaskarżenia, albowiem nie służy ocenie prawidłowości czynności sądu odwoławczego podjętych w celu wydania rozstrzygnięcia co do istoty sprawy ani także zaprezentowanego przez ten sąd poglądu na temat wykładni prawa materialnego mającego zastosowanie w sprawie. Zażalenie na orzeczenie kasatoryjne sądu drugiej instancji ma służyć jedynie poddaniu kontroli, czy zostało ono prawidłowo wydane. Sąd Najwyższy ocenia, czy stwierdzone przez sąd odwoławczy okoliczności są tymi, które w świetle art. 386 § 2 i 4 k.p.c. usprawiedliwiają wydanie orzeczenia kasatoryjnego, a nie reformatoryjnego, i – w zależności od wyniku – albo oddała zażalenie, albo uchyła zaskarżone orzeczenie.

5. Należy podkreślić, że środek odwoławczy unormowany w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. pozostaje zażaleniem, a przy jego rozpoznawaniu Sąd Najwyższy nie bada istoty sprawy, a mianowicie tego, co w świetle zgłoszonego żądania i jego podstawy faktycznej stanowiło przedmiot postępowania. Przewidziane bowiem w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie jest skierowane przeciwko uchyleniu przez sąd drugiej instancji orzeczenia i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

6. Uchylenie orzeczenia przez sąd odwoławczy połączone z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji może nastąpić wyłącznie w razie nierozpoznania istoty sprawy przez ten sąd albo gdy wydanie orzeczenia wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości (art. 386 § 4 k.p.c.), ewentualnie zachodzi nieważność postępowania (art. 386 § 2 k.p.c.).

7. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazano wielokrotnie, że nierozpoznanie istoty sprawy, w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c., jest wadliwością

rozstrzygnięcia polegającą na wydaniu przez sąd pierwszej instancji orzeczenia, które nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, bądź zaniechaniu zbadania przez ten sąd materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów stron z powodu bezpodstawnego przyjęcia, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca żądanie (zob. postanowienia SN: z 17 kwietnia 2024r., III CZ 25/24; z 12 lutego 2024 r., III CZ 131/23, i 21 grudnia 2023 r., III CZ 197/23).

8. Analiza uzasadnienia zaskarżonego postanowienia prowadzi do wniosku, że Sąd Apelacyjny prawidłowo zinterpretował przesłanki orzeczenia kasatoryjnego ujęte w art. 386 § 4 k.p.c. Bezspornym jest bowiem, że Sąd Okręgowy oddalił powództwo z powodu braku legitymacji biernej, natomiast w ogóle nie zbadał materialnej podstawy żądania i zaniechał zbadania merytorycznych zarzutów strony powodowej.

9. Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy oddalił zażalenie i pozostawił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie.

(K.W.)

[a.ł]